

РЕШЕНИЕ

№ 3807

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3095** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Т. срещу Решение № 20020371 от 22.01.2021 г., постановено по НАХД № 11432 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 - ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № СИ-Ч-Ю-20-25КС-146/23.07.2020 г., издадено от заместник-кмет на Столична община по направление „Зелена система, екология и земеползване“, с което на касатора, на основание чл. 82, ал. 1 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (Наредбата) е наложено административно наказание - "глоба", в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 61, ал. 1, т. 12 от същата и на основание чл. 82, ал. 1 от Наредбата е наложено административно наказание - "глоба", в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 61, ал. 1, т. 17 от същата, като СРС е намалил размера на глобата за всяко нарушение от 500 лв. на 100 лв.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за неправилно прилагане на материалния

закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. На първо място излага, че решението на въззивна инстанция се основава единствено на показанията на актосъставителя. Твърди се, че касаторът не е извършил твърдените в АУАН и НП нарушения. По отношение на първото нарушение сочи, че от южната страна на обекта има монолитна стоманобетонна стена с височина приблизително равна на тази, изградена от запад, изток и север на обекта. Върху тази бетонна стена е монтирана ажурна ограда на съседния имот. Относно второто описано в НП нарушение сочи, че на обекта е осигурено почистване на ходовата част на автомобилите, под формата на електрически, водопреносни и канализационни съоръжения, както и електрически воден уред (водоструйка) и инструменти за почистване.

В съдебно заседание касаторът се представлява лично, като поддържа жалбата и моли съда да я уважи, като отмени решението на СРС и вместо него да постанови ново, с което да отмени НП.

Ответникът - Столичен инспекторат към Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата и моли за оставане в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

На 08.04.2020 г. около 14.15 часа служители на Столичния инспекторат към Столична община, извършвайки служебните си задължения, установили, че И. Г. Т., в качеството си на „технически ръководител“ на строителен обект: Жилищна сграда с ателиета, ресторант, подземен паркинг и гаражи-етапно изпълнение, находящ се в [населено място]- район Л., [улица]и ъгъла [улица], е допуснал извършването на строителни дейности на сграда, без изградена плътна строителна ограда и без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. За констатираното бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) № 20-25КС-146/0.04.2020 г., като от правна страна описаните нарушения били квалифицирани като такива по чл. 61, т.12 и т.17 от Наредбата и на основание чл. 82, ал. 1 от Наредбата на Т. са наложени две административни наказания „глоба“, всяко в размер от 500 лв. срещу АУАН е постъпило възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, което е прието за неоснователно. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

На основание така установеното от фактическа страна, СРС приел от правна, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на НП; подробно са посочени всички изискуеми реквизити, сред които всички елементи на нарушението, неговата правна квалификация, поради което правото на защита на наказаното лице е

гарантирано. АНО законосъобразно е ангажирал отговорността на Т. за цитираните в НП нарушения на Наредбата. СРС е приел, че размерът на административните наказания- глоба е неправилно определен и съобразно чл. 27 ЗАНН е намалил размера им от 500 лв. на 100 лв. за всяко нарушение.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Споделят се изводите за безспорна установеност на извършените административни нарушения. Вменените за нарушени норми на чл. 61, т. 12 и т. 17 от НУОПОЧТСО уреждат императивна забрана за извършване на СМР на сгради и строителни обекти без плътна ограда и без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект. Съобразно ролята на строителя в строителния процес по чл. 163, ал. 1 ЗУТ и отговорностите му по чл. 163, ал. 2 ЗУТ може да се изведе задължение за спазване на чл. 61, т. 12 и т. 17 от НУОПОЧТСО именно от него. Доколкото строителят включва в състава си физически лица (чл. 163, ал. 1 ЗУТ), логично е законовото му задължение да назначи технически ръководител (чл. 163а, ал. 1 ЗУТ), който от своя страна да ръководи СМР и да осигурява изпълнение на отговорностите на строителя по чл. 163, ал. 2 ЗУТ (чл. 163а, ал. 4 ЗУТ). Ето защо, извършването на проверката на 08.04.2020 г. в присъствието на технически ръководител на строителния обект, логично е дало основание на актосъставителя да състави срещу Т. АУАН за допустителство при извършване на нарушенията.

Обжалваното пред СРС НП съдържа ясно, точно, коректно и съответстващо на законовите правомощия на участниците в строителния процес, описание на нарушението, на датата на неговото извършване, която съвпада с датата на установяването му, мястото на извършването му и доказателства в негова подкрепа - приложения снимков материал. В производството пред СРС извършването му се установява посредством показанията на актосъставителя Т., които обосновано за кредитирани от решаващия съд като логични и обективни. Според него в южната част на строителния обект е имало ажурна ограда, която в никакъв случай не е плътна и на вход-изхода на обекта не е имало изградено съоръжение за почистване на ходовата част на механизацията.

В тази връзка, възраженията, посочени от касатора, а именно, че на южната страна на обекта има монолитна стоманобетонна стена с височина приблизително равна на тази изградена от запад, изток и север на обекта, върху която е монтирана ажурна ограда на съседния имот, както и, че на обекта е осигурено почистване на ходовата част на автомобилите, под формата на електрически, водопреносни и канализационни съоръжения, както и електрически воден уред (водоструйка) и инструменти за почистване, не могат да бъдат приети от съда като основателни. Това е така, тъй като от направената от органа снимка ясно личи, че на обекта няма изградено устройство за почистване на ходовата част на механизацията, както и, че оградата по южната част на обекта не е плътна строителна (автомобилите паркирани в съседния имот ясно се различават). Фактическите изводи на съда са формирани след събиране и проверка на необходимите доказателства при спазване на правилата на чл. 107, ал. 2 - 5 НПК. Правилно е протекъл процесът на оценка на доказателствата, установяващи безпротиворечиво административнонаказателното обвинение и изключващи защитната теза на нарушителя. Възприетата от въззивния съд обстановка, при която е извършено нарушението, кореспондира с фактическите установявания в АУАН и събраните доказателства. Въпреки, че констатациите в АУАН не притежават обвързваща съда доказателствена сила (по арг. от чл. 14, ал. 2 НПК), актът

представлява официален удостоверителен документ (писмено доказателствено средство - чл. 127 НПК) и в това си качество - доказателствен източник за фактите от предмета на доказване. Твърденията на нарушителя, с които отрича административните нарушения са негова защитна теза и не са достатъчни да разколебят убедителността на установяванията в АУАН. При осигурено право на защита в производството пред СРС адресатът на НП не е ангажирал доказателства, пораждащи съмнение за разминаване между описаната в акта обстановка и действителната.

При фактическите установявания на СРС, обвързващи и касационната инстанция (по арг. от чл. 220 АПК), за липса на изградена плътна ограда в южната част на строителният обект и липса на изградено съоръжение за почистване на ходовата част на механизацията на вход-изхода на обекта, правилно от материалноправна страна деянията са квалифицирани като нарушение на задължението по чл. 61, т.12 и т.17 от Наредбата, осъществяващи административнонаказателния състав по чл. 82, ал. 1 от същия нормативен акт. Пределите на имуществената санкция варират в обхвата от 100 до 5 000 лева за физически лица. В НП не са изложени никакви съображения относно индивидуализацията на административното наказание, обосноваващи налагането ѝ в размер от 500 лева всяка, респ. не са изследвани релевантните обстоятелства по чл. 27, ал. 2 ЗАНН, а не е дължимо от съда да извежда предполагаемата воля на наказващия орган. Поради това правилно СРС е определил глобите според установения в чл. 82, ал. 1 от Наредбата минимум.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20020371 от 22.01.2021 г., постановено по НАХД № 11432 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 - ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.